

Cimra

Mitja Lovše

(c) 2017 Mitja Lovše

Cesta heroja Vasje 8
1251 Moravče

m_lovse@yahoo.com
070977937

CIMRA

Namen

Smo v kuhinji stanovanja, ki je videlo že boljše čase. To se opazi na celotnem prostoru oz. na koritu, štedilniku, hladilniku in mizi. Za slednjo sedi mlad moški v zgodnjih tridesetih. Ležerno je kosmiče, oblečen je v pižamo. To je ANDREJ. Iznenada nervozno vstopi še en moški, po starosti blizu ANDREJU, čeprav bi temu dejstvu težko verjeli. Nosi črne hlače ter vetrovko. Ime mu je ROBI, s pogledom ošvrkne ANDREJA.

ROBI

A je nedelja?

ANDREJ

Kaj pa vem.

ROBI se počasi usede.

ROBI

Zdi se mi, da je.

ANDREJ opusti kosmiče, s pogledom se spravi na ROBIJA, vendar ostane ležeren.

ANDREJ

Če se ti zdi, ni nujno, da je.

ROBI

Vsak dan mi je kot nedelja.

ANDREJ

Enkrat na teden imaš prav.

Gledata se, tišina.

ANDREJ

Torek je.

ROBI prikima, umakne pogled in vstane.

ANDREJ

Pivo?

ROBI

Prosim.

ANDREJ

Nimamo ga.

ROBI zdolgočaseno zavzdihne. Malo počaka.

ROBI

Takoj bom.

ROBI odide. *ANDREJ* še malo dreza po kosmičih, nakar vstane ter gre do hladilnika. Iz njega vzame steklenico piva. Odpre ga in srkne požirek. Ko to stori, se vrne *ROBI*.

ROBI

Pozabil sem...

ROBI opazi steklenico, toda *ANDREJ* še naprej pije, kakor da ni nič. *ROBI* se grenko namuzne. Gre prek *ANDREJA*, ki se mu počasi umika proti mizi, do hladilnika. Pogleda vanj.

ANDREJ

Nam manjka še kaj?

ROBI

(začudeno)

Kdo je še z nama?

ANDREJ

Kdo bo še z nama?

ROBI

Resno?

ANDREJ

Čigavo stanovanje je to?

ROBI počasi zapre hladilnik. Obrne se proti *ANDREJU*. *ROBI* se zadržuje, *ANDREJ* je povsem miren.

ROBI

Moral bi me vsaj vprašati.

ANDREJ

Najbrž.

ROBI

Kdaj?

ANDREJ

Kmalu.

ROBI

Poznam?

ANDREJ

Še boš.

ROBI

Poslušaj, vem, da sem večkrat...

ANDREJ

Imaš že službo?

ROBI se zmede.

ROBI

Še iščem.

ANDREJ

In?

ROBI nerodno gleda po kuhinji.

ROBI

Iščem naprej.

ANDREJ se s pogledom osredotoči na ROBIJA.

ANDREJ

Robi.

ROBI

(zase)

Robert.

ROBIJEV pogled sreča ANDREJEVEGA in tam tudi obstane.

ANDREJ

Dokler česa ne najdeš, težko kaj rečeš.

Tišina je. Prekine jo ANDREJ, ko srkne požirek piva.

ANDREJ

Se razumeva?

ROBI prikima.

ANDREJ

Se vidiva.

ANDREJ zapusti kuhinjo, sproščeno gre mimo ROBIJA, ki stiska pesti. ROBI ostane sam. Nenadoma odpre hladilnik, vzame jogurt, zapre hladilnik, odpre predal, vzame žlico, zapre predal, usede se, bliskovito odpre jogurt ter zatlači vanj žlico. Z

gnusom meša jogurt, nakar ga začne besno jesti. Med eno žlico se spet pojavi ANDREJ, ROBI mu nameni osoren pogled, ANDREJA to ne gane.

ANDREJ

Če želiš, lahko poješ tudi moje.

ANDREJ vzame iz krožnika s kosmiči žlico, jo oblizne ter vrže v korito.

ANDREJ

Dober tek.

ANDREJ odide, ROBIJEVA osornost zbledi. Nadaljuje z jogurtom, gleda v prazno.

Dobrodošlica

Še zmeraj smo v kuhinji, ki je bolj razmetana kot prej. Za mizo sedi ROBI, ista obleka kot prej, a namesto vetrovke ima belo srajco in namesto čevljev nosi copate. Pred njim je prenosni računalnik, zdolgočaseno gleda vanj, začenja tipkati. Med tem se v prostoru pojavi ženska, poznih dvajsetih, dolgih rjavih las in oblečena v jeans ter črn plašč. Radovedno si ogleduje prostor, ko opazi zmešnjavo v kuhinji, si rahlo odkima. Ime ji je OLGA. ROBI je ne opazi, ker je zatopljen v svoje delo, OLGA pa ga.

OLGA

Živjo!

ROBI se obrne proti njej. Sprva je ne registrira, nakar jo.

OLGA

Si ti Andrejev cimer?

ROBI se posluži tišine, ker ne najde besed.

ROBI

Hm, ja, ja, to sem jaz.

OLGA mu poda roko, ROBI vljudno vstane.

OLGA

Olga.

ROBI in OLGA si sežeta v roke.

ROBI

Robert.

OLGA

Sila redko ime.

ROBI

Enako.

OBA se še kar držita za roke. Kmalu jih odmakneta ter se, vsak pri sebi, nerodno nasmihata.

OLGA

Andrej najbrž ni omenil...

ROBI

Da se boš preselila sem?

OLGA

To ti je rekel?

ROBI

No, sklepal sem...

OLGA

Ne, ne, tukaj bom začasno. Dokler si ne najdem drugega.

ANDREJ se pojavi za njo, spet je v pižami, a ne ROBI ne OLGA ga ne opazita.

ROBI

D drugega?

ANDREJ jo objame od zadaj, poljubi jo na lice. OLGA se zasmеji, ROBI se malenkostno namršči.

OLGA

Stanovanja, iz prejšnjega sem mogla stran.

ANDREJ

V njem so bili ščurki.

ANDREJ jo poljubi na vrat, OLGA se dela, kakor da tega ne opazi.

OLGA

Moj cimer in higiena sta si bila tako različna pojma kot...

ANDREJ ponovno poljubi OLGO, tokrat na usta. ROBIJU je nerodno.

OLGA

Nobelova za mir in skinheadi.

ANDREJ in OLGA se spet poljubita na usta, zraven se še objemata.

ANDREJ

Pogrešal sem te.

Spet jo poljubi po vratu, OLGA se nasmiha.

OLGA

Lažnivec.

ANDREJ

Zate vse.

OBA sta v navalu strasti. Spogledata se, nasmejita se drug drugemu ter nadaljujeta s poljubljanjem. ANDREJ enkrat vmes opazi ROBIJA, ki mu je vse bolj nelagodno.

ANDREJ

Bobo!

ANDREJ se obrne proti njemu, še je objet z OLGO, ROBI hoče kaj reči.

ANDREJ

Sta se že spoznala?

OLGA

Sva se, ja.

ANDREJ

Ona bo najina cimra.

ROBI ima nekam kisel nasmeh.

ROBI

Super.

ANDREJ

Spala bo pa v tvoji sobi.

ROBI se namršči.

ROBI

Tam je samo ena postelja.

ANDREJ

Zate bo kavč.

OLGA pogladi ANDREJEV obraz.

OLGA

Srce, lahko sem na kavču. Če sem že gostja...

ANDREJ

Ravno zato moraš...

OLGA

Lahko sem pri tebi.

ROBI

A mene tukaj ni?

OLGA in ANDREJ se zresnita, ROBI srepo boljčci v ANDREJA. Slednji spusti OLGO in pristopi do ROBIJA.

ANDREJ

Iščeš?

ROBI

Iščem.

ANDREJ opazi prenosni računalnik.

ANDREJ

Lahko pogledam?

ROBI

Ne.

OLGA pristopi med njima.

OLGA

Andrej, lahko spim na kavču.

ANDREJ

Moj prostor, moja pravila.

ROBI

Mene ne šteješ zraven?

ANDREJ

Ti skvotaš!

ROBI se zdrzne, OLGA se zasmjeji.

OLGA

Skvotaš?!

ANDREJ

Bobi...

ROBI

Robert!

OLGA ga presenečeno gleda, ANDREJ je isti kot prej, ROBI se pomiri.

ROBI

Tudi jaz sem gost.

ANDREJ

Samo to, nič več.

OLGA ga vprašujoče pogleda.

ANDREJ

S teboj je drugače.

OLGA sklene roke.

ANDREJ

Za razliko od njega delaš.

OLGA

V redu, sprejem, ampak, srce, če še ni našel, no...

ANDREJ

Če sploh išče...

ROBI

Ej!

OLGA se spet postavi med njima, čeprav nista skočila drug v drugega.

OLGA

Glej, res sem lahko na kavču.

ANDREJ

Zanj?

OLGA se zasméji.

OLGA

Lahko grem pa v Maribor.

ANDREJEV izraz na obrazu se zresni.

ROBI

Iz tam si?

OLGA

Ne, tam so Štajerke.

S pogledom sodi ANDREJA, on je rahlo nejevoljen.

ANDREJ

Spi, kjer hočeš.

ROBI opazi ANDREJEVO jezo.

ROBI

Na kavču bom.

ANDREJ

Nisi rekel...

ROBI

Premislil sem si.

ANDREJ se namuzne, opazi korito.

ANDREJ

Posoda?

ROBI

Služba.

ANDREJ gre do mize, kjer je prenosni računalnik in ga zapre.

ANDREJ

Kasneje.

Gre do OLGE, poljubi jo. Ona to sprejme brez odziva. ANDREJ odide. OLGA gleda za njim, ROBI se togotno postavi do korita. OLGA stopi do mize, odpre računalnik ter pristopi k ROBIJU.

OLGA

Bom jaz.

ROBI malo obstoji. Vrne se k mizi ter se usede. Ponovno tipka, OLGA odpre pipo. Vmes se obrne proti njemu.

OLGA

Hm, se kaj reče?

ROBI

Ne moti.

OLGA se začudi, ROBI se ustavi. Obrne se k njej.

ROBI
Ojoj.

Tišina je. ROBI se kmalu zatopi nazaj v tipkanje, kakor da se ni nič zgodilo. OLGA si smeje mrmra, začne s pomivanjem posode.

Odmor

Smo v dnevni sobi, ki ustreza poprejšnjemu stanju kuhinje. Vidimo staro sedežno garnituro oz. kavč ter fotelj, ki oklepata kavno mizico. Na delu sedežne, konkretno kavču za kavno, spi ROBI, oblečen je isto kot prej. V prostor utrujeno iz leve strani vstopi OLGA. Oblečena je v isti jeans kot prej, a ima tokrat na sebi še vetrovko in torbo na ramenu. Usede se na fotelj ob kavni ter si sezuje svoje čevlje. Opazi ROBIJA, iz torbe si vzame termovko. Odpre jo. Malo preveč srkne iz nje, zato začinja močno kašljati. To zbudi ROBIJA, ki silovito vstane.

ROBI
K-kaj?

Vidi OLGO, ki se ravno odkašlja. Skoči do nje, udari po hrbtu.

OLGA
Že v redu.

ROBI
Resno?

OLGA
Ja, ja, samo čaj je.

ROBI
Čaj je lahko nevaren.

ROBI se namuzne, vrne se na kavč. OLGA mu da s pogledom vedeti, kaj si misli o tej šali.

OLGA
Kako da spiš?

ROBI
Ko si zaspan, se to počne.

OLGA se vzravna.

OLGA

Ura je eno.

ROBI

Bila je dolga noč.

OLGA

Ampak ti si bil tukaj.

ROBI

Počitek po kosilu?

OLGA ga gleda z istim pogledom, ki je obsodil njegovo šalo o čaju.

OLGA

No, recimo...ej, kako je šel razgovor?

ROBI

Razgovor?

OLGA

Andrej mi je rekel, da ga imaš. Nekaj si mu govoril.

ROBIJU ni nič jasno, vendar se kmalu spomni.

ROBI

Aja, to, aha, saj res. No, hm, niso me sprejeli.

OLGA

Škoda.

ROBI hitro kima.

ROBI

Mhm, v bistvu so me že takoj zavrnil.

OLGA

Vem, kako je to.

ROBI ji rahlo nervozno prikimava.

ROBI

Ti si redno?

OLGA

Ne, nisem. Delam za tri firme.

ROBI

Te nobena noče?

OLGA
Vse me, samo ne za redno.

ROBI
Kaj si že točno?

OLGA
Anglistka.

ROBI
Absolventka?

OLGA
Magistra.

ROBIJEV pogled pove vse.

ROBI
V teh treh prevajaš?

OLGA
Ne, za eno delam ankete, za drugo prodajam ure, medtem ko pa v tretji serviram kavo.

ROBI
(vljudno)
Ojoj.

OLGA se pomenljivo namuzne.

OLGA
Prej žal kot ojoj. Kako je pri tebi?

ROBI
Ja, veš, jaz nikjer ne dobim.

OLGA
Kako ti je pa to uspelo?

ROBI
Saj to, ni mi.

ROBI se nervozno zasmjeji.

ROBI
Trg ni dovteten zame.

OLGIN izraz na obrazu kaže rahlo začudenje, ROBIJU postaja nelagodno.

ROBI
Veš, poskušam se mu...prilagoditi, toda nikakor...ne gre.

OLGA

Kaj si pa študiral, vilinščino?!

ROBI

Tudi to je težek študij.

OLGI se namršči ob tem stavku.

OLGA

Karkoli si že, nekaj bi že lahko dobil. Seveda, ne to, kar si se učil, hura za kapitalizem, toda ker si končal

-

OLGA se na hitro zamisli.

OLGA

Saj si?

OLGA podkrepi vprašanje s pogledom, ROBI ji odgovori z nemirom. Nasmehne se ji, a njen obraz ostane isti. ROBI pogleda naokoli, toda ONA je še naprej fokusirana nanj. ROBI bliskovito vstane.

ROBI

Bi kavo?

OLGA

Nisi?

ROBI

Z mlekom ali brez?

OLGA

Ali se motim?

ROBI

Brez, torej!

ROBI hitro odvihra stran proti desni, OLGA išče reakcijo. Ker je ne najde, si preprosto odkimava. Malo ji gre na smeh. Vstane, pretegne se, pri tem pa ne opazi, da se je za njo pojavil ANDREJ. Spet je v pižami, počasi se ji približa, nakar ji z rokami pokrije oči.

OLGA

Srce?

Odmakne svoje roke, OLGA se obrne proti njemu. Zasmejita se drug drugemu ter se poljubita. Tesno sta objeta, OLGA zavzdihne.

ANDREJ

Vse v redu?

OLGA

Kot ponavadi.

ANDREJ

Torej ni.

OLGA

Poznaš me.

OLGA pobere svojo torbo ter čevlje.

OLGA

Službe, promet, ljudje - o čem ti lahko pojamram?

ANDREJ

Raje o ničemer.

OLGA

Oh, tako sem se veselila tega.

OBA se zasmejita, ANDREJ jo pogladi po obrazu.

OLGA

Moram se pripraviti.

ANDREJ

Ankete?

ANDREJ gre proti kavču, kjer je bil prej Robi.

OLGA

Da, spet so jih zamenjali, prejšnja vprašanja so bila baje žaljiva.

ANDREJ

Najljubši mlečni izdelki so, tako kot politika, osebne reči.

OLGA

Ja, še malo pa se bomo delili na briejevce in ementalce.

OLGA se nameni ven iz sobe.

OLGA

Veš, kje bom.

ANDREJ

Obljubiš?

OLGA ga pomenljivo pogleda ter odide. ANDREJ se razkomoti po kavču. Iz desne strani se vrne ROBI, v vsaki roki ima po eno skodelico kave.

ROBI

Tukaj je...

Opazi ANDREJA.

ROBI

Kava.

ANDREJ se dvigne, pogleda v skodelici.

ANDREJ

Moraš reči, ker barva ni očitna, Boboslav.

ROBI

(sikajoče, zase)

Robert!

ANDREJ in ROBI stojita pri miru.

ANDREJ

Zame?

ROBI

Ne.

ANDREJ mu vzame skodelico iz ene roke.

ANDREJ

Hvala.

Srkne požirek, ROBI ga strelja s pogledom.

ANDREJ

Kako je šel razgovor?

ROBI ostane v svojem elementu.

ROBI

Takoj so me zavrnil.

ANDREJ

Aha.

ROBI

Sploh mi niso dali priložnosti.

ANDREJ

Zanimivo, glede na to, da sem jih povprašal, kako je šlo.

ROBI zmrzne, ANDREJ počasi srkne požirek kave.

ANDREJ

Dobra kava.

ANDREJ odide s skodelico, ROBI je togoten. Počasi se premakne do kavča, usede se nanj, kavo odloži na mizico predse. V njem narašča jeza. Ko doseže vrh, z obema rokama iznenada prime za rob mizice. Opazi skodelico, umiri se. Prime jo, vstane ter premeri kavč. Rahlo se namuzne. Skodelico premakne nad kavč ter ga polije s kavo. Ko konča, položi skodelico na kavč. Z nasmehom gre proti fotelju ter se usede nanj.

Poker

Smo v isti sobi kot prej z dvema razlikama - kavč je pokrit z brisačo, medtem ko je nasproti fotelja stol. Za foteljem sedi ANDREJ, na stolu OLGA. ANDREJ je ponovno v pižami, OLGA ima isti jeans kot prej ter pulover s kapuco. Oba imata v rokah karte, na mizi so še ostale, igrata se poker. OLGA se namuzne.

OLGA

Ojoj?

ANDREJ

To mi je rekel.

OLGA

Ko si ga vprašal za kavč?

ANDREJ

Prej se je še bedasto zasmel.

OLGA

Če je bila nesreča.

ANDREJ

Težko verjamem, poznam ga.

OLGA

Od faksa?

ANDREJ

Nič se ni spremenil.

OLGA

Išče se.

ANDREJ

Moral bi se že najti.

OLGA

Si se ti?

ANDREJ

Imam stanovanje.

OLGA se zasmеji.

OLGA

Od tvojega očeta.

ANDREJ

Prepisal ga je name.

OLGA

Že?

ANDREJ

Bo.

OLGA

Kakorkoli, ni čisto tvoje.

ANDREJ

Lastnik sem, je pomembno, kako sem ga dobil?

OLGA rahlo odkima.

ANDREJ

Dosti jih nima tega, veš?

OLGA nejevoljno pogleda v karte.

ANDREJ

Sem boljši od teh drugih.

OLGIN pogled potuje nemirno po prostoru.

ANDREJ

Ne razumeš.

OLGA

Pojdiva naprej.

ANDREJ

Ne, dokler ne razumeš. Tole vse je moje...

OLGA

O.K., tvoje je, izjemen si, nenadkriljiv, še kaj?

OLGA pomilovalno gleda ANDREJA, on je hladen.

ANDREJ
Hvala.

OLGA
(sarkastično, zase)
Spet.

ANDREJ
Slišal sem!

OLGA vstane in odvrže karte.

OLGA
Glej, krivičen si do njega.

ANDREJ tudi, pristopi do nje.

ANDREJ
Zakaj si slepa?

OLGA
Resno, nehajva.

ANDREJ
Ti je padel v oko, a?

OLGA
Zakaj je pri tebi?

ANDREJ
Ker sem dober človek. Nisi mi...

OLGA
Tako kot pri Štajerkah, a?

ROBI vstopi v prostor, oblečen je v jeans in pulover, ves nasmejan je.

ROBI
Živjo! Nisem vedel, da sta tukaj.

ANDREJ se počasi obrne proti ROBIJU.

ANDREJ
Bobnič.

ROBI
Robert.

OLGA si pri sebi namuzne.

ANDREJ

Služba?

ROBI se nagne proti njemu, prikima mu. ANDREJ skoraj izbulji oči ob tem. OLGA toplo pristopi do ROBIJA.

OLGA

Čestitam.

OLGA seže ROBIJU v roke, ROBI se zasmеji. Malo obstojita v stisku rok, nakar jo ROBI še objame. Njej ni jasno, a sprejme, ANDREJU to sploh ni všeč. ROBIJEV pogled zabada ANDREJA, še je objet z OLGO.

OLGA

Hm, v redu?

ROBI

(vljudno)

Ojoj.

ROBI jo spusti iz objema, opazi karte.

ROBI

Tega pa že dolgo nisva!

ANDREJEV obraz se zmečča, čeprav je še nejevoljen zaradi prej.

ANDREJ

Poker večeri v študentskem društvu.

ROBI

Dostikrat si me premagal.

ANDREJ

K sreči ni šlo za denar.

ROBI

Če bi, bi pa z lončkom zbiral kovance.

OBA sta tiho. Iznenada se sprva nerodno, nato pa dokaj prijazno zasmеjita na glas. OLGA ima do vsega distanco, začenja pospravljati karte.

ANDREJ

Bravo za službo.

ROBI

Ni za kaj.

ANDREJ
Kaj pa si?

ROBI
Ugibaj.

ANDREJ
Natakar?

ROBI
Ne.

ANDREJ
Pomivalec posode?

ROBI
Dobra, toda ne.

ANDREJ
Hišnik?

ROBI
Klišejsko.

ANDREJ
Torej?

ROBI
Ugani.

ANDREJ se smeje odkimava.

ROBI
Prej boš ti dobil, preden boš zadel.

ANDREJ izbulji oči, OLGA se začudi.

OLGA
On dela.

ROBI
So te vzeli nazaj?

ANDREJ
Nisem rekel, da ne omenjaj...

ROBI
Če nimam službe, ja.

ANDREJ in ROBI imata oči v pat poziciji, a ROBI je bolj miren od ANDREJA. OLGA pristopi do slednjega.

OLGA

Cel dan si v sobi, ker prevajaš...njemu si težil, sam si isti.

Hipno se hitro obrne k ROBIJU.

OLGA

Oprosti, Robert, popravek.

OLGIN pogled se ponovno izostrí na ANDREJA.

OLGA

Hujši.

ANDREJ

Ekonomija je zelo...

OLGA

Občutim jo, vem.

ANDREJ

Za razliko od njega iščem!

OLGA

On že ima, kaj bi še iskal?

ROBI skuša zakriti, da ga vse to zabava, vendar mu to ne uspeva, ANDREJ to opazi.

ANDREJ

Kako?!

ROBI se zresni, a ne čisto.

ROBI

Šel sem na drug razgovor, bilo je v redu, tam so me sprejeli.

ANDREJ

Ne verjamem.

OLGA

Srce, stvari potekajo tako.

ANDREJ

Ni mi treba razlagati, vem, samo on!

ROBI

Imam kompetence...

OLGA pristopi med njiju.

OLGA

Ima to, kar si hotel, kaj bi še?

ANDREJ, OLGA in ROBI obstojijo. Tišina je nelagodna, ROBI je edini z nasmeškom na obrazu.

ANDREJ

V redu, potem boš plačeval.

ROBI se pri sebi ustraši.

OLGA

Če jaz ne, zakaj bi moral on?

ROBI si pri sebi oddahne.

ANDREJ

Si ti malo...

OLGA

Štajerka?

ANDREJ

Olga, nikoli nisi razumela...

OLGA

Da bom izvedela? Ali da mi boš povedal sam od sebe?

ANDREJ

Najino nima veze... nima nič s temle!

OLGA

Spet nič, ali kaj?!

Oster mir je, med katerim je ROBI malenkostno zmeden. ANDREJ pristopi do OLGE, pogladi jo po laseh, poljubi jo na čelo.

ANDREJ

Veš, da te imam...

OLGA

Ponavljajš se.

ANDREJ

Moraš mi dati...

OLGA odide stran od njega, usede se na fotelj, ROBI ima presenetljiv izraz na obrazu, ki je nekje med veseljem ter začudenostjo.

ANDREJ

Nisem hotel, da se...

OLGA

Srce, dajva si malo miru.

ANDREJ

Olga, oprostí.

OLGA

In?

ANDREJ

Poslušaj...

OLGA

Ne. Šla bom h kolegici...

OLGA hoče ostati, a ANDREJ jo ustavi.

ANDREJ

Lahko ostaneš, kolikor hočeš, brez plačila.

Obrne se proti ROBIJU.

ANDREJ

Celo ti.

ANDREJ se spet obrne h OLGÍ, objame jo za pas.

ANDREJ

Bom počakal.

OLGA

Ne tokrat.

ANDREJ odmakne roko iz OLGINEGA pasu, pogleda ROBIJA.

ANDREJ

(sarkastično)

Hvala.

ANDREJ počasi odide, OLGA se zadržuje, nakar vzame karte, pogleda ROBIJA. Spet se usede na fotelj, začne jih deliti.

OLGA

Robert, poznaš poker?

ROBI

Niti ne.

OLGA

Pravila so preprosta, najprej razdeliš...

OLGA se začinja jokati, ROBI pride do nje, objame jo.

OLGA

Hvala.

ROBI jo ima še v objemu.

OLGA

Robert?

Nič se ne spremeni.

OLGA

Robert?

Ja, še jo ima v objemu.

OLGA

Robert!

Nerodno jo spusti iz objema, enako se zasmеji.

ROBI

Zdelo se mi je, da rabiš.

OLGA se namuzne.

OLGA

Rabila bi kaj močnejšega.

ROBI

Veš kaj, bi šla na pijačo? Hotel sem vaju oba povabit, zaradi službe.

OLGA vstane.

OLGA

Ne, glej, ne da se mi.

ROBI

Daj no, samo eno.

OLGA gre do kart.

ROBI

Da se pomiriš.

OLGA meša karte.

ROBI

Prosim.

OLGA odloži karte.

OLGA

V redu, grem.

ROBI

Super! Joj, bi ti plačala? Res je, imam delo, nimam pa še plače.

OLGA mu da začuden pogled.

OLGA

Kakšno vabilo je to, če moram plačati?

ROBI

Vabilo v slogu sodobnega kapitalizma?

OLGA se zakrohota.

OLGA

Eh, Robi. Grem po jakno.

OLGA smeje odide, ROBI ostane sam.

ROBI

(zase)

Robert, sicer.

ROBI se sam pri sebi nasmiha, nakar odide.

Kavarna

ROBI in OLGA sedita za mizo v kavarni, ki je očitno prazna. OLGA drži pred sabo skodelico čaja, medtem ko so pred ROBIJEM tri prazne majhne steklenice mineralne vode. Četrto ima v roki, ker si jo naliva v kozarec. OLGA je sila resna, ROBI si jo radovedno ogleduje.

ROBI

In potem si šla kar k njemu?

OLGA

Povabil me je, bil je večer, torej...

ROBI

Vendar mi nisi rekla, da se ti je zdelo čudno...

OLGA

Poznala sem ga, tak je bil.

ROBI

Potem pa sploh, glede na vse, kar si imela z njim, vse te epizode, posebej tista z likalnikom...

OLGA

Čakaj, čakaj, čakaj, nisem šla k njemu.

ROBI se prijazno začudi.

ROBI

Kako si mu pa to razložila?

OLGA

Nisem, ker od takrat naprej nisva več govorila.

ROBI ji da z gesto vedeti, da naj nadaljuje, ni ji čisto prijetno.

OLGA

Bila sem že na poti k njemu, čisto v svojih mislih. Nisem hotela biti spet z njim, veš? Toliko sem se živcirala, ker sem vedela, da me bo prepričal in tako sploh nisem opazila kolesarja pred sabo. Zaletela sva se, oba sva znašla pri zdravniku. Ko sva oba čakala nanj, no, sva se začela pogovarjati. Bilo mi je v redu imeti pogovor s kom, pri katerem nimaš...

OLGA umakne svoj pogled.

ROBI

Andrej?

OLGA prikima.

ROBI

Šarmer.

OLGA

Ima prebliske.

ROBI

Ve za prejšnjega?

OLGA

Nikoli mu nisem povedala.

ROBI

Te je še kdaj klical?

OLGA

Večkrat, a ko me je enkrat videl z Andrejem, me ni več.

OLGA zavzdihne, nakar srkne čaj. Vidi se, da ji ni čisto v redu glede na to, kar je povedala, a se počasi umiri.

ROBI

(vljudno)

Ojoj.

OLGA gleda predse, procesira povedano.

OLGA

Ne povej Andreju...

ROBI

To bo najina skrivnost.

ROBI se pomenljivo namuzne, OLGI ni jasno. ROBI ostane v svojem pogledu nanjo.

OLGA

Kaj narobe?

ROBI

Nič.

OLGA

Resno?

ROBI

No, mogoče.

OLGA

Povej.

Spogledata se. OLGI ni jasno, čemu ji ROBI daje sumljiv pogled. Ne, nelagodno ji je. ROBI prekine to z izjemno močnim smehom. OLGA se rahlo prismeji zraven, ROBI se postopoma zresni.

ROBI

Nič ni.

ROBI srkne kozarec vode.

OLGA

Ne želiš povedati?

ROBI

Ah, težko je.

OLGA
A meni je bilo lahko?

ROBI
Tega nisem rekel.

OLGA
Torej?

ROBI precizno gleda naokoli, pri sebi je sumljivo zadovoljen.

ROBI
Sam sem.

OLGA
Sva že dva, ne?

OBA se rahlo zasmejita.

ROBI
Veš čas sem sam.

OLGA
Nimaš nikogar?

ROBI
Trenutno ne.

OLGA
Prej?

ROBI
Niso bile za.

OLGA
Težko verjamem.

ROBI se dela, da je presenečen.

OLGA
Prijeten si.

ROBI
Taki smo nezaželeni.

OLGA
Smo, ja.

ROBI se nagne k njej, OLGIN obraz izrazi začudenje.

ROBI
Moramo držati...

OLGA
Kje delaš?

ROBI se umakne, počasi odloži kozarec predse.

ROBI
Ugibaj.

OLGA se sprosti.

OLGA
Dobro. Si zavarovalni agent?

ROBI
Hvala, ampak ne.

OLGA
Prodajalec avtov?

ROBI
Nikakor.

OLGA
Telemarketingar?

ROBI
Zgrešila si.

OLGA
Koliko sem blizu?

ROBI
Bolj me spoznaj in boš videla.

OLGA
Saj te, takole.

ROBI
So tudi drugi načini.

Ponovno sta oba tiho, OLGI ni prijetno. Samo buljita se. ROBERT spet prasne v smeh, nakar se spet zresni.

ROBI
Pijača je v redu, pizza je še boljša.

OLGA zbadljivo pogleda ROBIJA.

OLGA
Ne maram pizz.

ROBI
Burgerje?

OLGA
Vegetarijanka.

ROBI
Sladoled?

ROBIJEV nasmešek bleedi, slabo skuša skriti.

OLGA
Čaj je dovolj.

ROBI
Kdaj je treba kaj konkretnega.

OLGA
Ne mudi se.

ROBI ne najde besed, OLGA zavzdihne.

OLGA
Plačat grem.

OLGA vstane, gre ven iz prostora. ROBI takoj prime za steklenico, močno jo stiska. Kmalu jo kotali po rokah, nakar jo odloži. Vstane, hitro hodi po prostoru. Pogleda navzdol, postopoma se umiri, OLGA se vrne.

OLGA
Grega?

ROBI pristopi do nje, prime jo za ramena ter objame.

OLGA
Saj je v redu.

ROBI jo še drži v objemu.

OLGA
Robert?

ROBI jo preneha imeti v objemu, pogladi jo po ramenih.

ROBI
Pogumna si.

OLGA
Glede česa?

ROBI
Glede na vse, kar si dala skozi. Hvala, da si mi zaupala. Andrej tega ne bi cenil...

OLGA
Glej, nočem da on...

ROBI
Najina skrivnost.

OLGA se mu nasmeji, potem odide. ROBI obstane. Svoj obraz raztegne v srhljiv nasmešek, izjemno počasi odide.

Pizza

Spet smo v dnevni sobi, ista je kot prej, na kavču je še zmeraj brisača. Na stolu ob kavni mizici sedi ROBI, oblečen je celo v jeans in pulover, ki ima pred sabo pizzo v kartonu, počasi zveči svoj kos. Iznenada se iz leve pojavi ANDREJ, tokrat je celo v jeansu in puloverju, usede se na fotelj. Zavzdihne, ROBI ga opazi, a ne reagira več od tega. ANDREJ se nagne k kavni mizici ter vzame kos pizze. ROBI se grenko namuzne.

ROBI
Služba?

ANDREJ
Razgovori.

ROBI
Služba?

ANDREJ pogleda na stran.

ANDREJ
Še ne.

ROBI lahkotno vzame še en kos pizze ter počasi ugrizne vanj.

ANDREJ
Kako tvoja?

ROBI ga kljubujoče gleda, medtem ko zveči.

ANDREJ

Kaj ti sploh delaš?

ROBI

Moral bi že vedeti.

ANDREJ

Smetar?

ROBI se zasmеji.

ANDREJ

Čistilec?

ROBI odkima.

ANDREJ

Zidar?

ROBI

Karkoli je že, jaz delam.

ROBI spet ugrizne v kos pizze.

ANDREJ

(sarkastično)

Za razliko od mene?

Streljata se s pogledi, ANDREJ stisne ustnice, nakar si vzame še en kos pizze.

ROBI

Če tako praviš...

ANDREJ vrže kos pizze v škatlo, jezno vstane.

ANDREJ

Zakaj vsem skrivaš, kje ti...

Iz leve vstopi OLGA v jeansu ter vetrovki, vsa vesela, ANDREJ in ROBI se obrneta proti njej.

OLGA

Živjo.

Pride do ANDREJA, objame ga, ROBI se malenkostno zdrzne.

OLGA

Dali so mi redno!

ANDREJ
Res?

OLGA
Ja, rekli so, da že itak delam več kot tisti, ki so tam redno...

ANDREJ
Bravo.

Še enkrat se močno objameta, ostaneta v tem nelagodno dolgo za ROBIJA.

OLGA
Srce, saj veš, kaj to pomeni?

ANDREJ ji da začuden pogled.

OLGA
Odselila se bom od vaju.

ROBI vstane.

ROBI
(vljudno)
Ojoj.

OLGA se nasmeji.

OLGA
Tako smo se zmenili.

ANDREJ jo nežno prime za pas.

ANDREJ
Ni nujno.

ROBI
(tiho, skozi zobe)
Res ni nujno.

OLGA
Moram, ampak...

OLGA poljubi ANDREJA na usta, ROBI skoraj izbulji oči.

OLGA
To ne pomeni nič.

ANDREJ se zasmjeji.

ANDREJ

Grem po pivo.

ANDREJ se nameni proti desni, a pot do tam ovira ROBI. Ko ga ANDREJ vprašujoče pogleda, mu ROBI nameni neiskren nasmešek.

ROBI

Hec.

ANDREJ odide, ROBI gre počasi do OLGE.

ROBI

Spet?

OLGA nakaže, da ji ni jasno.

ROBI

Andrej.

OLGA zavzdihne.

OLGA

Poskušava. Moram mu dati šanso.

ROBI

Eni jih lahko imajo kar naprej.

ROBI gre proti fotelju, usede se nanj.

ROBI

Čestitam, sicer.

OLGA

Hvala.

Vrne se ANDREJ z dvema pivoma v roki, enega da OLGII. ROBI je začuden, ker ga ni zanj.

ANDREJ

Saj imaš pizzo!

OLGA in ANDREJ odpreta svoji pivi in nazdravita.

ANDREJ

Na boljše čase!

OLGA

Enako.

Srkmeta svoji pivi, OLGA ga malo prehitra, zato kašlja, ROBI brž vstane ter jo prime za ramo.

OLGA
Že v redu.

ANDREJ opazi ROBIJEVO gesto.

ANDREJ
Greva ven, v park?

OLGA
S pivi?

ANDREJ
Bova kot na faksu. A ne, Robi?

ROBI smeje prikima.

OLGA
Zunaj je res lepše...

ANDREJ
Kaj še čakava? Greva!

OLGA in ANDREJ se odpravita ven, ROBI se usede.

ROBI
(zase)
Robert.

ANDREJ se vrne, gre k ROBIJU, pokaže na pizzo.

ANDREJ
Pusti še kaj zame.

ANDREJ potreplja ROBIJA, nakar odide. ROBI nemo glade predse, na obrazu se mu riše gnus. Zgleda, da je obstal v njem, vendar nenadoma vstane iz fotelja ter gre do pizze, ki jo srepo gleda. Sezuje en svoj čevelj, nakar ga da na svojo roko ter z njim močno gladi po njej. Sprva dela to sila počasi, kmalu je vse bolj jezen. Kar naenkrat začinja močno udarjati po njej. To počne tako močno, da se kavna mizica trese. Ko preneha, se usede na stol ob mizici, kjer je bil na začetku prizora ter v sključenem besu povesi pogled.

Priložnost

Ponovno smo v dnevni sobi, toda precej kasneje. Vidimo OLGO v jeansu ter puloverju, sedi na fotelju za mizico. ROBI pride v prostor, v obeh rokah nosi skodelici čaja, isto je oblečen kot prej. Enega ji da, nakar z gesto nakaže, da nazdravita. OLGA se nasmeji, trči ter napravi požirek.

ROBI
Pogrešal te bom.

OLGA
Ne bom si premislila.

ROBI
Škoda.

OLGA
Ne moreš imeti vsega.

*ROBI se usede nasproti nje, svojo skodelico
postavi predse.*

ROBI
Kaj pa Andrej?

OLGA zavzdihne.

ROBI
Štajerke?

OLGA prikima, ROBI premisli.

ROBI
Zdi se mi, da vem, kaj je bilo.

OLGA skuša kaj reči, a ne izdavi nič.

ROBI
Olga, inteligentna si, ne opravičuj ga.

OLGA
Skupaj sva že dolgo in...

ROBI
Štajerke.

OLGA položi čaj na mizico, vstane.

OLGA
Dosti je med nama, ne morem vsega zavreči, toda...

ROBI
Štajerke.

OLGA
Bil je ob meni, ko sem šla skozi vse svoje...

ROBI
Štajerke.

OLGA z žalostjo pogleda k ROBIJU, ki tudi vstane in gre počasi proti njej.

ROBI

Ves čas so tam. Tako kot je bil prej...

ROBI čaka, OLGA se obrne k njemu.

ROBI

Likalnik.

OLGA se zdrzne, pogleda na tla, ROBI se ji vse bolj približa. Prime jo za rame, spravi jo v objem.

OLGA

Ni slab.

ROBI

Recimo.

OLGA se nasmeji.

OLGA

Hvala za vse, sicer.

ROBI

Ostani.

OLGA rahlo odkima.

ROBI

Rabim žensko roko.

OLGA se začudi, še sta objeta.

ROBI

Mislím, rabiva.

OLGA

Lahko shajata brez mene. Če sta prej...

ROBI

Ja, ampak...

ROBI se med objemom dotakne njene roke, OLGI ni jasno.

ROBI

Razvadila si naju.

OLGA

Večino časa sem bila v službah.

ROBI

Imela si potencial.

ROBI jo poljubi na roko, OLGA jo odmakne ter sebe iz objema.

OLGA

Če bi Andrej to videl...

ROBI

Bi me z likalnikom?

OLGA je zmedena, ROBI jo spet prime za roko, OLGI ni jasno. Približa svoj obraz do njenega ušesa.

ROBI

Všeč si mi.

OLGA se nerodno nasmehne.

ROBI

(vljudno)

Ojoj.

OLGA se umiri.

OLGA

Meni pa...

ROBI jo prekine z nasmehom, spusti eno njeno roko, pogladi jo po laseh

ROBI

Ne skrbi, kmalu ti bom.

ROBI jo še naprej gladi po obrazu ter jo poljubi po vratu, OLGI je izjemno nelagodno.

ROBI

Boš videla.

OLGA

Resno, nočem...

ROBI

No, no.

ROBI jo trdno stisne k sebi.

ROBI

Hočeš.

Poljubljeni jo prične po vratu ter licih, pri tem jo močno drži. OLGA se mu izmika, a ji ne uspe. Kar naenkrat ji pričinja slačiti pulover, OLGI gre na jok, tolče ga.

OLGA

Prosim!

ROBI nadaljuje, pri tem jo podre na mizico, čaj obeh se polije. Pulover ji je že slekel, začinja ji še majico, pri tem jo poljublja po ustih.

OLGA

Ne!

OLGA ga s kolenom sune v mednožje, ROBIJA zaboli, pade stran od nje. OLGA vzame pulover, obriše si solze. ROBI hoče vstati, a ga OLGA še enkrat brcne, nakar odvihra ven. ROBI ostane v bolečinah, a kljub temu se dvigne. Nameni se iti za njo, toda v sobo vstopi ANDREJ, spet je v pižami, ki gleda nazaj.

ANDREJ

Kaj se je zgodilo?

ROBI je zadihan, s pogledom je uperjen v ANDREJA, ki opazuje razmetan prostor. ANDREJ se usede na fotelj, ROBIJU ni nič jasno.

Soočenje

Vračamo se v kuhinjo, ki je vmes postala bolj pospravljena. Ni čisto čista, ampak vidi se, da je nekdo urejal stvari. Za mizo sedi ANDREJ, je sendvič, ostal je v pižami. V prostor vstopi ROBI, isto je oblečen kot prejle. Nervozen je, ANDREJ se obrne proti njemu.

ROBI

Je klicala?

ANDREJ ga samo gleda, naredi še en ugriz sendviča. Počasi ga zveči, nakar ga pogoltne.

ANDREJ

Ni.

ROBI si potihem oddahne, ANDREJ to opazi.

ANDREJ

Bi morala?

ROBI

Kar odšla je, in...

ANDREJ

In?

ROBI

Ni dala razloga.

ANDREJ vstane.

ANDREJ

Ga ti poznaš?

ROBI ga kljubovalno ustreli s pogledom.

ROBI

Imaš službo?

*ROBI gre do hladilnika, ven vzame pivo, odpre ga.
ANDREJ to opazi, steče do njega.*

ANDREJ

To ni tvoje!

ROBI

Tudi stanovanje ni.

ANDREJ

Še bo!

ROBI

Je že?

*ANDREJ pogleda stran, gnus narašča v njegovem
mrkem pogledu. ROBI srkne požirek piva, ANDREJ se
obrne proti njemu in mu vzame steklenico iz rok.*

ANDREJ

Kje delaš?

ROBI

Ugibaj.

ANDREJ pokima.

ANDREJ

Blagajnik?!

ROBI se mu v odgovor zasmеji.

ANDREJ

Voznik taksija?!

ROBIJEV smeh se nadaljuje.

ANDREJ

Pleskar?!

Tole mu je res zabavno.

ROBI

Nikoli ne boš uganil.

ANDREJ vrže steklenico ob tla, stopi do ROBIJA in ga močno prime za ovratnik.

ROBI

Pusti me.

ANDREJ

Ali kaj? Me boš kot Olgo?

ROBI otrpne, ANDREJ ga spusti.

ANDREJ

Aha.

ROBI se mu izmika.

ANDREJ

Kreten.

ROBI

Enako.

ANDREJ

Imel bom stanovanje.

ROBI

(sarkastično)

Boš?

ANDREJ

Službo bom tudi dobil, boljšo kot ti.

ROBI si pri sebi namuzne.

ANDREJ

Ti boš pa še naprej en tak idiot, Robi.

ROBI izbulji reči.

ROBI
Robert!

ANDREJ se namuzne.

ANDREJ
Robi!

ROBI
Robert!

ANDREJ se mu izmika, ROBI ga lovi - da, to se dogaja.

ANDREJ
Robi!

ROBI
ROBERT!

ROBI se zažene v ANDREJA, prime ga za ovratnik, ruvata se po kuhinji. ROBI ga začne daviti.

ROBI
Veš, kaj delam?

ANDREJ se duši.

ROBI
Nič ne delam.

ANDREJ vse slabše diha.

ROBI
Službo sem si izmislil.

ANDREJ se reši iz ROBIJEVEGA primeža.

ANDREJ
Tipično zate.

OBA sta si nasproti v napadalnem položaju.

ANDREJ
Robi!

ROBI
Robert!

ROBI se spet zakadi vanj in ga podre na tla. Tolče ga v trebuh, nakar ga po obrazu. ROBI vstane in začenja brcati ANDREJA v hrbet ter vrat. ANDREJ se dere, vse ga boli. ROBI se ustavi, ANDREJ se skuša

pobrati, a ROBI vzame stol in ga z njim udari silovito po hrbtu. ANDREJ zakriči, pade, obleži. ROBI pljune nanj.

ROBI

(sarkastično)

Ojoj.

ROBI se skuša nasmejati, a se ne more. Trese se, ne ve, kako naj se obnaša. Podreza v ANDREJA, a nič. ROBI se prime za glavo, a hkrati skuša biti vesel, toda potem opazi svojega sostanovalca na tleh. Omotično odide iz prostora. ANDREJ ostane negiben na tleh.

Epilog

Končno je kuhinja popolnoma pospravljena, vse je tam, kjer mora biti. Vidimo ROBIJA, kako kuha, oblečen je kot ponavadi, a zraven ima še predpasnik. Ravnokar spravlja že skuhan riž v posodo z omako ter oboje skupaj premeša.

ROBI

Kosilo!

Zasliši se električen zvok in noter se pripelje ANDREJ na invalidskem vozičku, v pižami je. Gre za mizo, ROBI mu prinese krožnik in pribor. ANDREJ si ju ogleda, nakar vzame eno žlico te rižote ter jo pogoltne.

ANDREJ

Sit sem.

ROBI

Shranim za kasneje?

ANDREJ

Zanič je.

ROBI se grenko namuzne, vzame krožnik.

ANDREJ

Olga me je klicala.

ROBI se dela, kakor da je to preslišal.

ANDREJ

Ni vprašala zate.

ROBI se ustavi. Pogleda k predalu, odpre ga, iz njega vzame žlico, zapre ga in načne preostanek rižote.

ANDREJ

Obiskala naju tudi ne bo.

ROBI se obrne k njemu.

ROBI

Njene stvari?

ANDREJ

Pustila jih je nama.

ROBI nadaljuje z rižoto.

ROBI

Itak bova morala kmalu oditi od tu.

ANDREJ

Ne, ker je stanovanje moje.

ANDREJ se z vozičkom obrne proti njemu.

ANDREJ

Moje stanje je zmeščalo mojega očeta.

ANDREJ se pripelje k njemu.

ANDREJ

(sarkastično)

Hvala za tole.

ROBIJU ni lagodno.

ANDREJ

Ne pozabi na dogovor.

ROBI prikima, ANDREJ se nameni odpeljati stran.

ROBI

Naju bo kdo obiskal?

ANDREJ

Sama bova.

ROBI

Nihče te noče videt?

ANDREJ se ustavi.

ANDREJ

No, tu so še Štajerke.

ANDREJ se začinja krohotati, ROBIJU ni jasno čemu. Z vse večjo jezo gloda svojo rižoto. ANDREJ preneha s svojim veseljem, s pogledom ošvrkne ROBIJA ter se počasi odpelje iz kuhinje. ROBI gre po njegovem odhodu s svojim krožnikom do mize, kjer se sesede. Ostane čisto sam.

ZASTOR